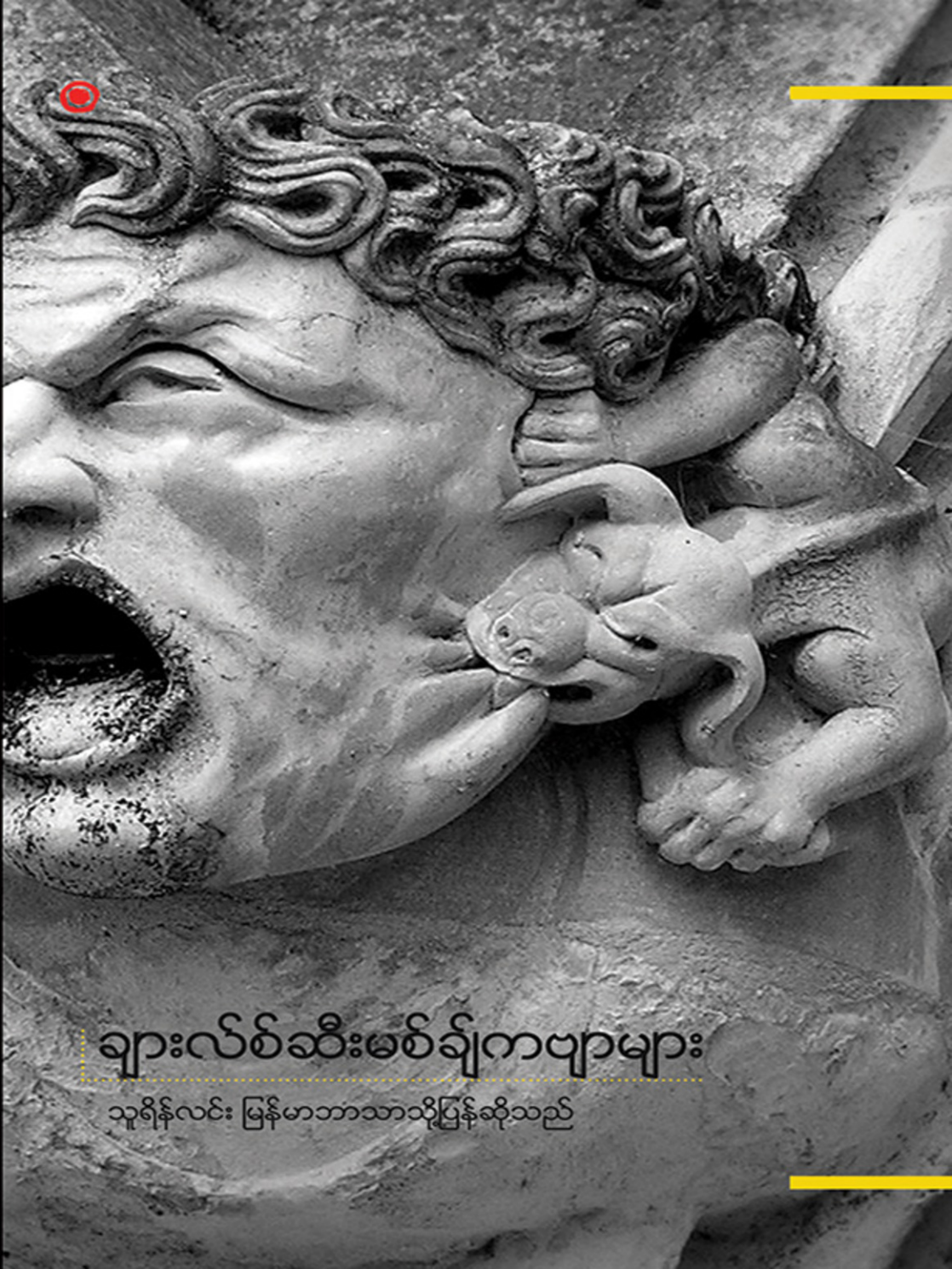

ချားလ်စ်ဆီးမစ်ချ်ကဗျာများ

သူရိန်လင်း မြန်မာဘာသာသို့ပြန်ဆိုသည်

စစ်

ပထမဆုံးနှင်းကျတဲ့ ညနေခင်းမှာ
အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ တုန်ယင်နေတဲ့ လက်ချောင်းဟာ
အသေအပျောက်စာရင်းကို ထောက်ကြည့်နေတယ်။
အိမ်က အေးစိမ့်ပြီး စာရင်းက ရှည်တယ်။
ငါတို့ အားလုံးရဲ့ နာမည်တွေလည်း ပါဝင်ခဲ့။ ။

War

မှတ်ဉာဏ်၏ သမီးပျိုများ

ကမ်းခြေမှာ ဘေးချင်းကပ် နေစာလှုံနေတဲ့
မိန်းကလေးသုံးယောက် ရှိခဲ့တယ်။ အမြဲတမ်း သုံးယောက်ပေါ့။
လှိုင်းပုတ်သံတွေနဲ့ ကလေးတွေရဲ့ အသံဟာ အေးချမ်းလွန်းလို့
အိပ်မောကျမသွားဖို့ ခဲယဉ်းလှတယ်။
ငါ နိုးတော့ နေဝင်နေပြီ။
သူငယ်ချင်းမ သုံးယောက်က ဒူးထောက် ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်ရင်း

မှန်သေးသေးလေးကို ကြည့်ပြီး

ဘီးတစ်ချောင်းတည်းနဲ့ တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ ခေါင်းဖြီးနေကြရဲ့

။

လပေါင်းများစွာ ကြာတော့ သူတို့ ထဲက နှစ်ယောက်ကို ပြန်တွေ့တယ်

ကျောင်းအဆင်း မိုးရေထဲမှာ ပြေးလို့

စီးကရက်တစ်ဘူးကို ကိုင်ပြီး တံခါးပေါက်ထဲကို အမြန်ပြေးဝင်ရင်း

ယူနီဖောင်းအသစ်နဲ့ ငါ့ကို တစ်ချက် စောင်းငဲ့ကြည့်သွားကြ။

နောက်ဆုံးမှာ တော့ မိန်းကလေးတယောက်သာ ကျန်တော့

အရပ်မြင့်မြင့် လှလှပပနဲ့

ဆေးရုံအဆောင်ထဲမှာ ညနက်ပိုင်း ရောင်းလှည့်ရင်း

ခုတင်တန်းတစ်ခုကို ဖြတ်သွားခဲ့။ တစ်လုံးသော ခုတင်ကတော့ ငါ့ခုတင်ပေါ့။ ။

Daughters of Memory

စာကလေး

လတ်တလောဖြစ်နေတဲ့ စစ်ပွဲတွေနဲ့ ပတ်သတ်လို့

သူတို့ တီဗီမှာ ပြောတာ ငါ ကြားမိတာက

ဒီစစ်ပွဲတွေဟာ ထာဝရ တည်နေတော့မတဲ့

ငါတို့ ရဲ့ ရန်သူတွေက များ လှသမို့။

စီးပွားကတော့ အကြီးအကျယ် ဖြစ်ထွန်းကြပေမပေါ့

ဗုံးလုပ်သူတွေ

စစ်ဝတ်စုံ ချုပ်သူတွေနဲ့ ဆေးရုံခုတင် လုပ်သူတွေ

ပြီးတော့ အခေါင်းစပ်သူတွေကတော့။

ဝင်းထဲမှာ ခုန်ဆွခုန်ဆွလုပ်နေတဲ့ စာကလေးရေ

တို့ များ ရဲ့ သမ္မတကြီးသာ မှန်မယ်ဆိုရင်ဖြင့်

မင်း နောက်တစ်ကြိမ် အလည်လာတဲ့ အခါ

မင်းရော ငါပါ ချိုင်းထောက်တွေနဲ့ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေလိမ့်မပေါ့။ ။

The Sparrow

*